

"FIGYELŐ"
 ÚJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
 Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
 Telefon: 296-534

A Reggel

1948 FEB.

Lap:

Megjelent:

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztálvozás

394.25

Szerző: *Veres Endre*
 Cím: *Táncol a demokrácia.*

Hely

Idő "1948"

Forrás: *Reggel*

Személy

(Hely) *1948 febr 8* (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Helyszám

Székesfővárosi háziyomda 1926 - 8891

Táncol a demokrácia — frakkban és bricseszben

Alaposan kimulatatta magát ezen a vasárnapra virradó éjszakán Pet-Buda. Olyan bál-infláció ragyogtatta ki a legkülönbözőbb termek ablakait, hogy már-már azt kell hinnünk: az emberek attól félnék, hogy a kalendárium váratlan szeszélye puccszerűen kihirdeti a Hűshagyókeddet és a sok bál nem fér bele a farangba! 12 helyen állt a bál az éjszaka, búgott a dzsessz, pattogott a csárdás, de — alig néhányszor durrogott egy-egy pezsgősüvegl...

A győzelem pálmáját ezúttal a kisgazdabál tartja.

A Semmelweis-utcai pártközpon-tünnepelőbe öltözött helyiségeiben a fényes estélyi ruhák között tarkán virultak a népviseletek. A vendégeket ősi szokás szerint

borral és kenyérrrel kínálgatták.

Alig lehetett már mozdulni az épületben, mikor megszólaltak a harsonák: megérkezett Dinnyés Lajos miniszterelnök, Dobi István országos pártelnök és Gyöngyösi János főtitkár, majd Vas Zoltán miniszter és Erdel Ferenc, két másik koalíciós párt képviselőjében. Jupiterlámpák fényében izzott a terem, Csorbá Gyula hegedűjén megszólalt a nyitótánc: tarka népi öltözékben kezdtek a táncot az ecseriek, majd Tura, Boldog, Zsámbék, Galgahévíz, Bag és Hévízgyörök színpompás csoportjai folytatták. Két kislány vált ki a sorból: Dinnyés miniszterelnököt és

Valóban az ifjúság bálja volt a Zeneművészeti Főiskola növendékeinek

mulatsága: az emeleti előcsarnok volt a bálterem, de olyan sokan se-reglettek össze, hogy leszereltak a földszinti előcsarnokba is, ahová hangszóró közvetítette a dzsesszt, mivel hogy ezen az éjszakán nem Chopint, hanem Chappyt hallgatták zenei főiskolánk komoly falai...

A kereskedelmi minisztérium bálján nemcsak a minisztérium tisztviselői

jelentek meg, hanem rengeteg kereskedő és más gazdasági szakember is. Az éjszaka legszínesebb mulatsága

a cigánybál

volt és — a legelegánsabb is! Hogy miért? A bálózók nagyrészeinek ugyanis szmoking a munkaruhája... Itt láttuk a legtöbb estélyi ruhát, ahonnan egyébként zordonan számkivetették a dzsesszt: a cigányok vonója húzta a talp alá valót.

Veres Endre

Vas Zoltán minisztert kérték fel egy — csárdásra! Akkor már együtt táncolta a régi magyar táncot az egész terem közönsége, hogy később, a keringő dallamára estélyi ruhás hölgyek és szmokingos urak perdüljenek táncra. Ettől kezdve azután kivilágos kivirradtig állt a bál — három teremben!

Fényes álarcosbál volt a „Fészek” művészklubban.

Színes, kavargó sokaság lobogott-lengett a pompás termekben, a festők, szobrászok, színészek, írók, mu-zsikusok, építészek ilyen nagy tömegben már évtizedek óta nem gyülekeztek a klub termében, a kortül-mők változatossága pedig a nizzai karnevál színeivel versenyzett.

Az Országház kupolacsarnokában

a hideg márványfalak között, káprázatosan felragyogó csillárok fényében ezúttal nem szigorú törvények paragrafusai felett vitáztak a honatyái, hanem

bált rendeztek az országgyűlés tisztviselői!

A demokrácia szelleméhez hiven, mindenki tetszése és módja szerint öltözött: láttunk előkelő frakkokat és dallás bricseszeket, zakkókabátot és szmokingot, lakkcipőt és bilgerit.